

[Finansministeren.]

lattelserne forsvinde, skal procenten strammes yderligere ud over det, den er i dag. Det skal jeg i øvrigt ikke opholde mig ved, for der er mange betragtninger, som det kunne være rimeligt at gøre gældende; det er ting, vi har diskuteret, hver gang vi har haft udskrivningsloven til behandling.

Når jeg nu endelig beskæftiger mig med det ærede medlem hr. Aksel Larsens udtalelser om disse ting, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om de kompensationer, som jeg ellers ikke skal komme nærmere ind på; de har jo stort set vakt tilfredshed her. Det kan i hvert fald ikke være rigtigt, når det ærede medlem taler om kompensation på 10 kr. for folkepensionister pr. måned og kompensation på 7 kr. for ikke-forsørgere. Hvis det ærede medlem tager lovforslaget frem, vil han kunne se, at kompensationen ikke er 10 kr., men 12 kr. i de 7 måneder af indeværende år for forsørgere og for ikke-forsørgere 8 kr. Så vidt man overhovedet kan regne det ud — og jeg tror, at de beregninger, som vi har gennemgået, er temmelig nøjagtige — giver disse kompensationer dækning for den omsætningsafgift, der er tale om.

Jeg vil gerne fremsætte nogle enkelte bemærkninger om de 6 lovforslag, som blev fremsat i går. Jeg skal gøre det kort, for vi er på et fremskredet tidspunkt af aftenen, og jeg vil også gerne gøre det kort, fordi jeg har indtryk af, at disse 6 lovforslag har fået en velvillig modtagelse af det store flertal i det høje ting.

Det lovforslag, der er fremsat om støtte af den private opsparing, forener efter min mening ligesom skitsen til udskrivningsloven på en udmærket måde de synspunkter, vi har.

Jeg vil gerne sige om det forslag, der går ud på at give en skattenedsættelse ved en opsparing, der foretages over indkomsten, at det efter min mening sådan set indeholder den bedste form for præmiering, en form, der er bedre end den, vi har i kapitalbindingen, fordi kapitalbinding har den skavank, at den giver de største præmier til dem, der har de største indkomster, og for dem, der har lettest ved at præstere opsparing. Derfor har vi her ønsket at begrænse udvidelsen og har begrænset den til 1 500 kr. Derimod går det nye, som nu kommer til,

ud på, at der gives en ekstrapræmie for opsparing over indkomsten. Det skal efter forslaget være sådan, at den præmie, der gives, bliver på de 21 pct., som procenten i proportionalsskatten andrager. Jeg synes, at der her er tale om et godt og ligeligt princip.

Men så må jeg til gengæld understrege det, som det ærede medlem hr. Helge Larsen fremdrog, at der her er tale om et princip, som vi har prøvet før, og som har voldt os betydelige vanskeligheder med hensyn til kontrollen af opsparingen. Jeg håber, at vi med de retningslinjer, der her er lagt, vil være i stand til at klare dette problem.

Må jeg sige om både disse forslag og også om lovforslaget om udvidelse af indekskontrakterne, at ordningerne får naturligvis først virkning for skatteyderne for det kommende år, men jeg mener, det er helt nødvendigt, at lovene gennemføres på nuværende tidspunkt, sådan at skatteyderne ved, hvilken præmiering der vil være for den opsparing, de kan nå frem til i indeværende år.

Jeg skal til slut kun svare på et par af de spørgsmål, der er stillet til mig.

Det ærede medlem hr. Rosing omtalte omsætningsafgiftens virkninger for Grønland, og jeg forstod det ærede medlem sådan, at han frygtede for, at den skulle få den virkning, at visse varer, der gik til Grønland, skulle blive pålagt omsætningsafgift. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at både Grønland og Færøerne udtrykkelig er undtaget fra loven, og at de varer, der fra grossister hernede skal sendes op til Grønland, ikke skal pålægges afgifter, når de går til forhandlere i Grønland.

Det ærede medlem hr. Weikop stillede mig det konkrete spørgsmål, om de småhandlende ville blive dårligere stillet i forhold til koncernerne, fordi de småhandlende, som det skulle være fremhævet af et par ministre, må være i den situation, at de ikke har de samme muligheder som de store koncerner for at slippe med en billig omsætningsafgift. Dertil må jeg sige, at jeg for det første desværre må bedrøve det ærede medlem hr. Weikop med, at det kan jo ikke være anderledes, end at visse store koncerner, visse store firmaer, vil være i stand til netop i kraft af deres størrelse af kunne udnytte et storindkøb på en sådan måde, at de nok vil have en lille fordel i forhold til de småhandlende. Det ærede medlem spurgte, om